

Δικαιοπολιτική και ιδεολογική θεμελίωσης αντεγκληματικής πολιτικής

Πρότυπα/ σκοπόστης ποινής

Αντεγκληματική Πολιτική III

Τμήμα Κοινωνικής Ανθρωπολογίας

Πάντειο Πανεπιστήμιο
Καθηγήτρια Σοφία Βιδάλη

Η άμυνα της Κοινωνίας από το έγκλημα

Η φυλακή, σκοπός και έκτιση της ποινής

**Αποτροπή: Γενική
Ειδική Πρόληψη**

Το έγκλημα
αποτρέπεται
μέσω της
βεβαιότητας της
ποινής και της
απειλής βαριάς
ποινής
18ος αιώνας-
19ος αιώνας

**Τιμωρία-
Ανταπόδοση του
κακού
(retributive
punishment)
17ος -18ος
αιώνας**

Ιδεολογία της Άμυνας
της Κοινωνίας
από το έγκλημα
και σκοπός της
ποινικής καταστολής/
ποινής κατά της
ελευθερίας

**Αναμόρφωση
(reformation):**

○

ελαττωματικός-
παθολογικός
εγκληματίας

Εγκλεισμός.
Απομόνωση
Εργασία Προσευχή
/ Θεραπεία
1920-20ος αιώνας

**Επανόρθωση
(rieducation/
rehabilitation):**

ο ελαττωματικός
εγκλήματίας.
Παρέμβαση στη διάνοια
μέσω επανεκπαίδευσης
Εφοδιασμός του
εγκληματία με ιδιότητες
που του λείπουν -
καλύτερης συνθηκών
κράτησης
1960_.-

**Επανακοινωνικο
ποίηση:
(resocialization)**

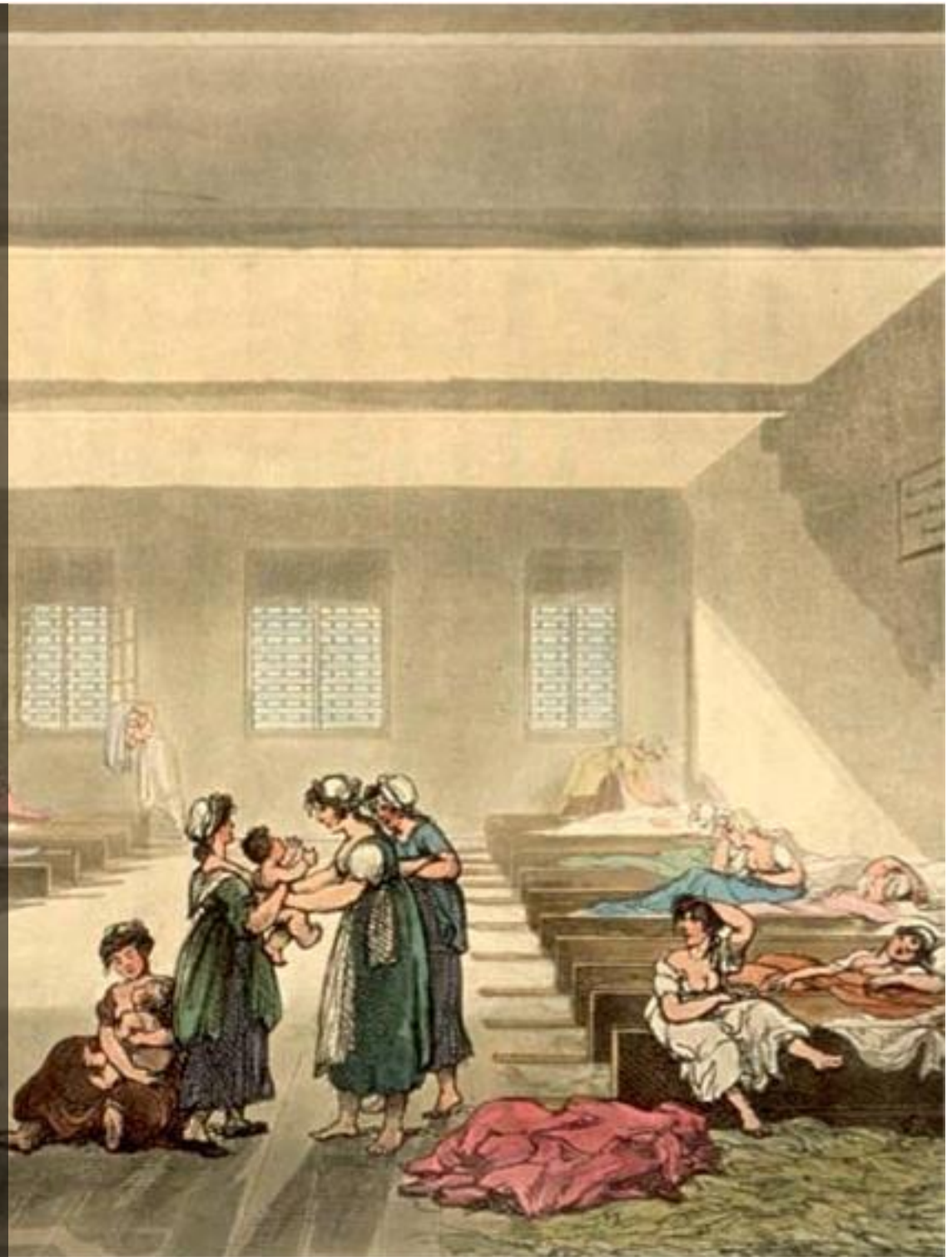
Επαναφορά στον
εγκληματία
εκείνων των
κοινωνικών
δεξιοτήτων που
του λείπουν

Πρότυπα αντεγκληματικής πολιτικής: σύνοψη

Τιμωρητικό Πρότυπο

- Τιμωρητικό πρότυπο- Ανταπόδοση του κακού (retributive punishment) 17ος - 18ος αιώνας.
- Η τιμωρία δεν έχει σχέση με το είδος και τη βαρύτητα κάποιου εγκλήματος-
- Η ποινή δεν διέπεται από τον χαρακτήρα της αναλογικότητας
- Η μεταχείριση βασίζεται σε πράξεις που σήμερα θεωρούνται βασανιστήρια
- Βασική επιδίωξη της ποινής στέρησης της ελευθερίας είναι η ανταπόδοση της προβολής και ο έλεγχος σε κλειστό περιβάλλον του πλεονάζοντος δυναμικού, εξαθλιωμένων ανθρώπων, που συνέρρεε στις μεγάλες πόλεις

Αποτρεπτικό πρότυπο

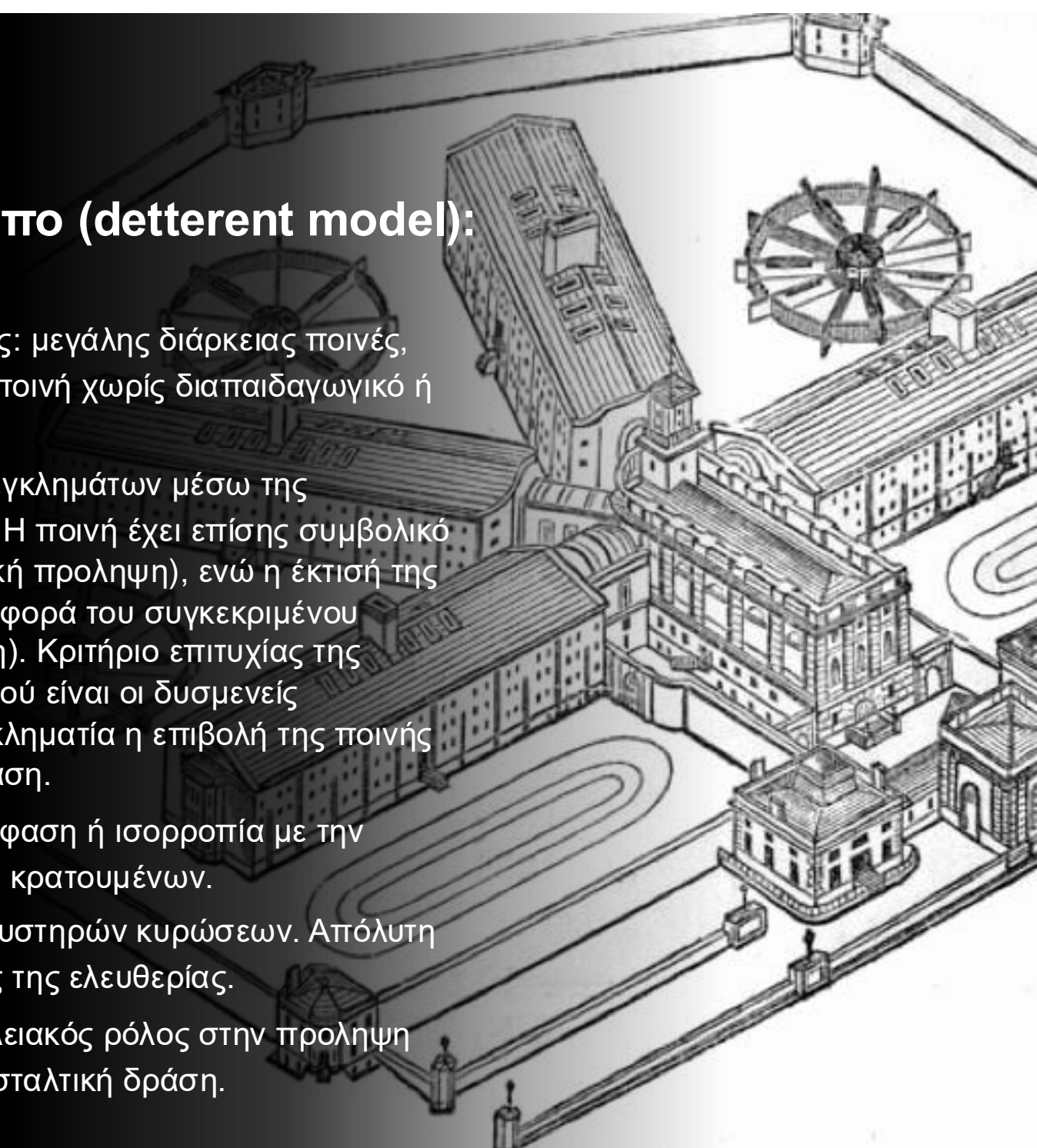
Αποτροπή:
Γενική /Ειδική
Πρόληψη

Η ποινή δεν
έχει κάποιο
διαπαιδαγωγικό
χαρακτήρα

18ος αιώνας -
19ος αιώνας

Το έγκλημα
αποτρέπεται μέσω
απειλής της βαριάς
ποινής

Το έγκλημα
αποτρέπεται μέσω
της βεβαιότητας
της ποινής

•Αποτρεπτικό πρότυπο (deterrent model): Cesare Beccaria

- Ποινή στέρησης της ελευθερίας: μεγάλης διάρκειας ποινές, χωρίς εναλλακτικές κυρώσεις, ποινή χωρίς διαπαιδαγωγικό ή κοινωνικό χαρακτήρα.
- Στόχος αποτροπή διάπραξης εγκλημάτων μέσω της αχρήστευσης του εγκληματία. Η ποινή έχει επίσης συμβολικό αποτρεπτικό χαρακτήρα (γενική προληψη), ενώ η έκτισή της αποβλέπει ειδικά στη συμπεριφορά του συγκεκριμένου κρατούμενου (Ειδική πρόληψη). Κριτήριο επιτυχίας της εφαρμογής του προτύπου αυτού είναι οι δυσμενείς συνέπειες που έχει για τον εγκληματία η επιβολή της ποινής και γενικά η κοινωνική αντίδραση.
- Συνθήκες κράτησης: χωρίς έμφαση ή ισορροπία με την αναγνώριση δικαιωμάτων των κρατουμένων.
- Ποινική Δικαιοσύνη: επιβολή αυστηρών κυρώσεων. Απόλυτη υπεροχή της ποινής στέρησης της ελευθερίας.
- Αστυνομία: Δευτερεύων/ εργαλειακός ρόλος στην προληψη του εγκλήματος. Κυρίως κατασταλτική δράση.

Αναμορφωτικό (reformative) ιδεώδες: Ιταλική Θετική Σχολή

Η έκτιση της ποινής κατά της ελευθερίας:

Αποβλέπει στην μεταβολή της συμπεριφοράς και στη διάνοια του κρατούμενου, Στοχεύει δηλαδή να αλλάξει, ανάλογα με το πρότυπο που εφαρμόζεται, τον ίδιο τον εγκληματία και την ταυτότητά του, τη συμπεριφορά του και τις γενικότερες αντιλήψεις και πεποιθήσεις του.

Στόχος είναι η πρόληψη της υποτροπής:

Ο εγκλεισμός, η απομόνωση, η εργασία, αρχικά η προσευχή (όπου επέρχεται η εξιλέωση και η μετάνοια) η επιτήρηση και αργότερα η εκπαίδευση, αποτέλεσαν βασικά μέσα για την επιτευξη της επιδίωξης αυτής.

Πρώτες εφαρμογές του αναμορφωτικού ιδεώδους ως σκοπού εποβολής της ποινής και υλοποίησής του μέσω της έκτισής βρίσκουμε στην Μ. Βρετανία

Αναμορφωτικό Πρότυπο-reformative model- (αλλάζοντας τον δράστη)

Η επιβολή της ποινής στέρησης της ελευθερίας και οι συνθήκες διαβίωσης και μεταχείρισης απέβλεπε στην μετατροπή του εγκληματία σε έναν άλλο άνθρωπο, ιδίως μέσω της εργασίας: είναι χαρακτηριστικό ότι πρώτες φυλακές, όπως ξέρουμε το θεσμό σήμερα, αναπτύχθηκαν με άξονα την αντίδραση των πρώην χωρικών στους ορους εργασίας που τους επιβάλλονταν ιδίως στην Μ. Βρετανία (και τις ΗΠΑ).

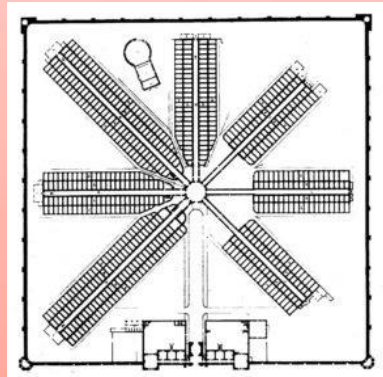
Είναι ισχυρή άποψη ότι οι φυλακές σε αυτό το στάδιο αναπτύχθηκαν στο πλαίσιο μιας νέας κοινωνικής μηχανικής μέσω της οποίας οι πρώην αγρότες μετατρέπονταν σε βιομηχανικούς εργάτες: μάθαιναν, δηλαδή, μια νέα ηθική, έναν νέο τρόπο, ρυθμό και πολιτισμό ζωής. Η αντίληψη ότι η άρνησή τους να υπαχθούν στις σχέσεις εργασίας οφείλεται σε ηθικό εκφυλισμό, ανευθυνότητα και αδυναμία να αναλάβουν ευθύνες καθόρισε τον διακηρυγμένο σκοπό της στέρησης της ελευθερίας.

Απομονωτικό σύστημα

- Walnut Street Prison
Philadelphia, 1773-1836

Eastern state Penitentiary, Philadelphia Pennsylvania 1829-1971

Auburn State Prison Correctional Facility, Νέα Υόρκη

Σύστημασιωπής κατά την ημέρα,εργασίας από
κοινού με άλλους και απομόνωση της νύχτα
1830 επ.

Σήμεραλειτουργεί ως φυλακή υψίστης ασφάλειας.

Φυλακές του Sing Sing Νέα Υόρκη, 1825_

Φυλακή του Sing Sing

- Οι φυλακές χτίστηκαν από τους κρατούμενους που μεταφέρθηκαν από τη φυλακή του Auburn. Αποτέλεσαν και αυτές φυλακές πρότυπο, αλλά τόπο τιμωρητικής μεταχείρισης. Μεταφέρθηκε και εδώ το σύστημα του Auburn. Από τις πρώτες δεκαετίες του 20ου αιώνα άρχισε να εφαρμόζεται και το αναμορφωτικό – θεραπευτικό πρότυπο και χτίστηκαν υποδομές, βιβλιοθήκες κλπ.
- Σήμερα είναι φυλακή υψίστης ασφάλειας

Sing Sing Correctional Facility
New York, Ossining Village

Επανορθωτικό -rehabilitative model- επαναφέροντας την προτεραία κατάσταση πραγμάτων για το δράστη

Σε ένα δεύτερο στάδιο διάδοσης του αναμορφωτικού ιδεώδους, επιδιώκεται η «επανόρθωση» -«διόρθωση» του εγκληματία [βλ. Προσαρμογή] μέσω ειδικών παρεμβάσεων κατά τη μεταχείριση των καταδικασθέντων δραστών. Στόχος είναι, να εξαλειφθούν οι παράγοντες στη ζωή του εγκληματία που συμβάλλουν στην εμπλοκή με το έγκλημα. Η ποινή συχνά αόριστη εξαρτάται από την μεταβολή που έχει να επιδείξει ο εγκληματίας.

Επανορθωτικό πρότυπο: προνοιακή και ιατροκεντρική διάσταση

- Δύοτάσεις:
- **Προνοιακή/ κοινωνική(social/ welfare):**
- Εξάλειψη εγκληματογενών παραγόντων όπως έλλειψη εκπαίδευσης, προσόντων πρόσβασης στην Αγορά εργασίας. Ο σκοπός της ποινής δεν είναι πλέον γενικά η αναμόρφωση της ιδεολογίας και της συμπεριφοράς, αλλά συγκεκριμένα, η ηθική, ή ψυχολογική ή κοινωνική επανόρθωση/ διόρθωση του εγκληματία σε ατομικό επίπεδο. Η μεταχείρισή του αφορά συγκεκριμένες εκφάνσεις της συμπεριφοράς, των στάσεων ζωής και των πεποιθήσεών του.
- **Ιατροκεντρική διάσταση /θεραπευτική μεταχείριση**
- :
- Οι παρεμβάσεις επέχουν θέση «θεραπείας» υπό την έννοια ότι οι ειδικοί επεμβαίνουν και στοχεύουν στην διόρθωση των εγγενών ατελειών/ συνηθειών, που υποστηρίζεται ότι έχει ο εγκληματίας και που τον οδήγησαν στο έγκλημα ή εκείνων που είναι αποτέλεσμα της εμπλοκής του με το έγκλημα.

Διορθωτικό/ επανορθωτικό (rehabilitative model): 19ος/ 20ς αιώνας

Τόσο το αναμορφωτικό και το επανορθωτικό πρότυπο, έχουν άμεση συνάφεια. Και τα δύο διέπονται από την ιδέα της επιστροφής του εγκληματία στην κοινωνία μετά από συγκεκριμένες παρεμβάσεις. Διαφέρουν κατά τον τρόπο μεταχείρισης των κρατουμένων και το πρόγραμμα διαβίωσης..

Ειδικότερα, υποστηρίζεται, ότι ο εγκληματίας παραβιάζει τον νόμο, όχι μόνον με την ελεύθερη βούλησή του, αλλά και εξαιτίας παραγόντων που οφείλονται σε κοινωνικές, ψυχολογικές βιολογικές και άλλες αιτίες, που δεν του επιτρέπουν να ελέγξει την συμπεριφορά του. Η ύπαρξή του είναι δείκτης επικινδυνότητας ή κινδύνου να επαναλάβει την πράξη. Στο πλαίσιο αυτό, υποστηρίζεται, ότι αν υπάρξει κατάλληλη εξατομικευμένη παρέμβαση στις αιτίες αυτές, τότε στο μέλλον δεν θα παραβεί τον νόμο.

Έτσι εισάγονται μέθοδοι επαγγελματικής εκπαίδευσης, εξατομικευμένης παρακολούθησης και υποστήριξης. Στη συνέχεια το πρότυπο αυτό θα αναπτυχθεί υπό την επίδραση γιατρών, κλινικών κοινωνικών λειτουργών κλπ: πρόκειται για την **επίδραση του ιατρικού/ θεραπευτικού μοντέλου στην μεταχείριση των κρατουμένων, το οποίο από τη δεκαετία του 1930 αποτέλεσε επίσημα το πρότυπο μεταχείρισης των κρατουμένων στις ΗΠΑ**

Η άσκησεξουσίας μέσα στην φυλακή: η αλλαγή του ατόμου

- Το Πείραμα φυλάκισης του Στάνφορντ ήταν ένα πείραμα πάνω στις ψυχολογικές επιπτώσεις που επιφέρει η μετατροπή ενός ατόμου σε φυλακισμένο ή δεσμοφύλακα.
- Το πείραμα διεξήχθη το 1971 από την ερευνητική ομάδα του καθηγητή ψυχολογίας Φίλιπ Ζιμπάρντο του Πανεπιστημίου του Στάνφορντ.
- Εικοσιτέσσερις φοιτητές επιλέχθηκαν από 70 για να παίξουν τους ρόλους των φυλακισμένων και των δεσμοφυλάκων και να ζήσουν σε μια υποτιθέμενη φυλακή που είχε δημιουργηθεί για τους σκοπούς του πειράματος στο υπόγειο του κτιρίου της Επιστήμης της Ψυχολογίας του Πανεπιστημίου του Στάνφορντ.
- μπήκαν κατευθείαν στους ρόλους τους πέρα από τις προβλέψεις, οδηγούμενοι σε επικίνδυνες και ψυχολογικά καταστροφικές καταστάσεις.
- Το ένα τρίτο από τους φρουρούς κρίθηκε ότι επέδειξαν "γνήσια" σαδιστικές τάσεις, με αποτέλεσμα αρκετοί φυλακισμένοι να τραυματιστούν ψυχολογικά και δύο από τους φοιτητές να αποχωρήσουν νωρίς από το πείραμα.

Επανακοινωνικοποίηση και επανένταξη 1960-1970-1980: Προνοιακό Πρότυπο

δ) το επανακοινωνικοποιητικό (resocialisation model) πρότυπο μεταχείρισης αποβλέπει στην ανάκτηση από τον κρατούμενο κοινωνικά αποδεκτών συμπεριφορών. Συναρτάται με το αναμορφωτικό - προνοιακό πρότυπο στο ποινικό-κατασταλτικό σύστημα και αναγωγικά, με τη θεώρηση του εγκληματία ως διαφορετικού από τον μη εγκληματία. Ωστόσο, αποτελεί ένα πρότυπο που έχει επικριθεί ως αυταρχικό και προσβάλλον τα δικαιώματα των κρατουμένων.

ε) το επανεντακτικό (reintegrative) αποβλέπει στην επανασύνδεση των κρατουμένων με το κοινωνικό τους περιβάλλον και επανένταξη τους.

Κρίση της ιδεολογίας της άμυνας
Πολιτικά και ανθρώπινα δικαιώματα
Το δικαιοκρατικό πρότυπο

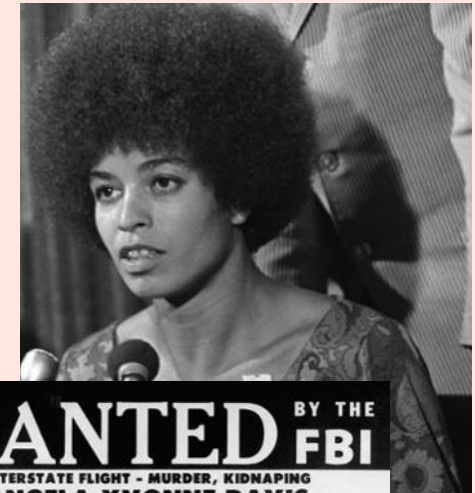
Η.Π.Α. : Ιδεολογικά πρότυπα αντεγκληματικής πολιτικής ανάλογα με αυτά στην Ευρώπη

Κοινωνικό πλαίσιο:

- Φυλεκτικές διακρίσεις, κατάρρευση της οικονομίας των μεγάλων αστικών κέντρων, εξάπλωση της φτώχειας.
- Εξάπλωση της αγοράς ναρκωτικών, οργανωμένο έγκλημα,
- Πολιτικά σκάνδαλα
- War on crime, War on drugs,

1. Καταργητισμός

Κεντρικό ζήτημα για τον καταργητισμό αποτελεί κατ' αρχήν η φυλακή, που στις ΗΠΑ ειδικά, συσχετίζεται και με το σύστημα σκλαβιάς που ίσχυε έως και το 19^ο αιώνα, με θρησκευτικού χαρακτήρα εμπνεύσεις, με τα κινήματα της δεκαετίας του 60 και 70 στις ΗΠΑ για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τα πολιτικά δικαιώματα των αфроαμερικανών, το φεμινιστικό κίνημα και ειδικότερα, με το κίνημα για την κατάργηση της φυλακής και ιδίως με την ανάδειξη της σχέσης ανάμεσα στην αύξηση του αριθμού των κρατουμένων και την επέκταση των ιδιωτικών φυλακών (prison- industrial complex). Κυριότεροι εκπρόσωποι: Αντζελα Ντέϊβς, Καθηγήτρια Πανεπιστήμιο L.A. (UCLA)

2. Δύο πρότυπα απονομής ποινικής δικαιοσύνης

Το δικαιοκρατικό πρότυπο (Justice Model) στις ΗΠΑ:

Η τάση αυτή αναπτύχθηκε στις ΗΠΑ μέσα από δύο ρεύματα. Το πρώτο αφορούσε τη διασφάλιση των δικαιωμάτων των κατηγορουμένων και τη δίκαιη δίκη (due process) και εντάσσεται στο κίνημα του ποινικού εγγυητισμού, το οποίο στις ΗΠΑ οριζόταν ως Justice Model.

Το δεύτερο αφορούσε την επιδίωξη της εμπέδωσης του αισθήματος ασφάλειας και την αποτελεσματικότητα του συστήματος και ορίστηκε ως Crime Contrl Model.

Α. Δικαιοκρατικό πρότυπο θεμελιώδεις αρχές :

- α). Το δικαίωμα κάθε κατηγορούμενου να δικαστεί σε μια Δίκαιη Δίκη (φυσικός δικαστής, τεκμήριο της αθωότητας, ισότητα ενώπιον του νόμου, μη αναδρομική ισχύς των νόμων, ισότητα των όπλων, αναζήτηση της αλήθειας κλπ)
- β). Η πρόταξη της διασφάλισης των δικαιωμάτων έναντι της αποτελεσματικότητας: Πρώτιστο μέλημα των αστυνομικών και δικαστικών αρχών αποτελεί η διασφάλιση των δικαιωμάτων των κατηγορουμένων και όχι η αποτελεσματικότητα του συστήματος

(Parker, H., 1964, Two Models of Criminal Justice).

Κύριοι εκπρόσωποι: Angela Davis.

B. Πρότυπο ελέγχου του εγκλήματος (Crime control model)

Στόχος της λειτουργίας του συστήματος απονομής ποινικής δικαιοσύνης είναι η αποτελεσματικότητα του:

α) Στόχος της ποινικής δίκης δεν είναι η αναζήτηση της αληθείας, αλλά ο εντοπισμός—διαλογή των υπόπτων, ο προσδιορισμός της ενοχής και η επιβολή των κατάλληλων μέτρων στους καταδικασθέντες..

β) Με βάση αυτήν την προσέγγιση, κατηχητική αρχή της δικαστηριακής πράξης είναι το τεκμήριο της ενοχής (αντί εκείνου της αθωότητας που χαρακτηρίζει το φιλελεύθερο ποινικό δίκαιο) το οποίο προδίκασε τον εγκλεισμό.

γ) παρέχονται ευρείες αρμοδιότητες έρευνας στην αστυνομία

Η κρίση και υποχώρηση του
αναμορφωτικού προτύπου.
Μετεξέλιξη της ιδεολογίας άμυνας
της κοινωνίας από το έγκλημα

Τέλος 20ου
αιώνα
Αλλάζει
η θέση της
αντεγκλημα-
τικής
πολιτικής
στο
σύστημα
δημόσιων
πολιτικών

Παράγοντες που συνέβαλαν στην αλλαγή :

1. Νέες στρατηγικές :

α) εμπλέκουν σε μεγάλο βαθμό την κοινότητα και ένα ευρύ φάσμα επαγγελματιών, που ασχολούνται με επιμέρους πτυχές της αντεγκληματικής πολιτικής σε πρακτικό επίπεδο.

β) βασίζονται σε νέες θεωρήσεις και πορίσματα έρευνας, που έχουν υπερβεί τον παραδοσιακό Θετικισμό και αποτελούν προτάσεις εξωποινικού, κυρίως προληπτικού χαρακτήρα.

γ) ανάπτυξη της Κριτικής Εγκληματολογίας: διατυπώθηκαν εναλλακτικές προτάσεις και θεωρήσεις για την αντιμετώπιση του εγκλήματος.

2. Αυξημένα προβλήματα εγκληματικότητας, κοινωνικά προβλήματα και κοινωνικές συγκρούσεις άλλαξαν το τοπίο της ποινικής καταστολής.

3. Γενικότερες μεταβολές που από τη δεκαετία του 70 οδήγησαν στην αύξουσα σημασία της ατεγκληματικής πολιτικής:

α. Η διεύρυνση του ενδιαφέροντος των δημόσιων πολιτικών και στα εγκλήματα των ισχυρών και στα εγκλήματα του κράτους.

β. Η πολιτικοποίηση του εγκληματικού ζητήματος: δηλαδή η ένταξη του προβλήματος της εγκληματικότητας στα πολιτικά και κυβερνητικά προγράμματα των κομμάτων.

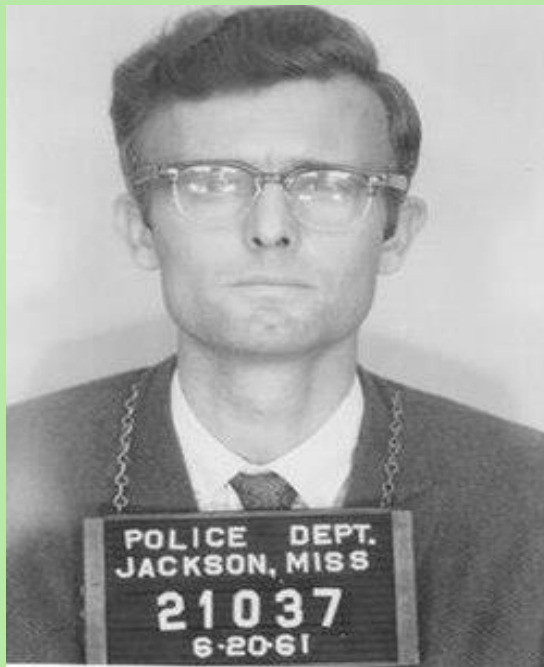
γ. Η παγκοσμιοποίηση του εγκλήματος, ειδικά του οργανωμένου εγκλήματος, η επίδρασή και η διείσδυσή του στον κοινωνικό ιστό και οι εξαιρετικά προωθημένες τεχνολογικά πρακτικές δράσης του .

Διατηρείται ισχυρή η ιδεολογία της άμυνας της κοινωνίας από το έγκλημα.

Η επανάκαμψη του κλασικισμού

1974, Robert Martinson:

What Works?

Το τέλος των
προγραμμάτων
αναμόρφωσης
επανόρθωσης –
επαναφορά της
ιδέας της
αχρήστευσης

Η πρόταση των Ανταποδοτικών Ποινών (just deserts)

Η υπέρβαση του ανταποδοτικού ιδεώδους: η επιβολή των ανταποδοτικών ποινών (Von Hirsch) και η επιστροφή στον Κλασικισμό (1976)

Δίκαιη Δίκη

Συγκριμένες ποινές (ταρίφες) με βάση το έγκλημα που διαπράχθηκε, ανεξάρτητα από τα κίνητρα, το σκοπό το βαθμό ευθύνης/ συμμετοχής.

Αποδυνάμωση / άρση της διακριτικής ευχέρειας του δικαστή

Το έγκλημα = προϊόν ορθολογικής επιλογής (οφελος+ μη αποκάλυψη/ μη σύλληψη) .

Πρότυπο ελέγχου του Εγκλήματος (crime control model)

- **Αχρήστευση(incapacitation):** αυστηρές ποινές, έμφαση στο ρόλο της αστυνομίας/ απόσυρση από την κυκλοφορία. Ακραία εκδοχή: ποινή του θανάτου,
- **Επιλεκτική αχρήστευση(selective incapacitation):** πρόληψη της υποτροπής
- **Αναλογιστική δικαιοσύνη(actuarial Justice):** Three strikes and you are out: αύξηση των ορίων ποινής και ακραία ποινικοποίηση - κατάρρευση της αρχής της αναλογικότητας.
- **Νέα τιμωρητικότητα(new punitiveness):** κανονικοποίηση του εξαιρετικού
- **Αναδόμηση του περιεχομένου της έννοιας της «επικινδυνότητας».**
- **Αναβάθμιση του ρόλου της αστυνομίας:** στόχος η αποκατάσταση του αισθήματος ασφάλειας των πολιτών

War on Crime

- Πόλεμος στη φτώχεια
- Πόλεμος στα ναρκωτικά
- Πόλεμος στο έγκλημα
- Πόλεμος στην τρομοκρατία
- Έμφαση στο ρόλο της αστυνομίας
- Επίταση της παρουσίας της αστυνομίας στο δρόμο
- Επιθετική αστυνόμευση
- Αποτελεσματικότητα έναντι νομιμότητας.

Νέα τιμωρητικότητα: αυστηροποίηση ποινικής καταστολής ανεξαρτήτως ποινικής απαξίας του εγκλήματος

- Κανονικοποίηση του εξαιρετικού
- Αυξηση των ορίων ποινής
- Περιορισμός δικαιωμάτων
- Αιτήματα κυρώσεων που θεωρούνταν προσβολή στον πολιτισμό
- Διαφοροποιημένη κράτηση
- Φυλακές Υψίστης Ασφάλειας
- Ανάλογες τάσεις στην αστυνόμευση

Αποσύνδεση του εγκλεισμού από την βαρύτητα και εξέλιξη της εγκληματικότητας

Νέα Ποινολογία

- Δεκαετία του 1990: Νέα ποινολογία - μετατόπιση Του ενδιαφέροντος και του δημόσιου λόγου για το έγκλημα.

Σηματοδοτείται από τρεις σημαντικές μεταβολές (Feeley, M.,

Simon, J., 1992: The new penology).

- 1. Την αναδείξη ενός νέου δημοσίου λόγου όπου επικρατούν η γλώσσα της πιθανότητας, και της διακινδυνεύσης.
- 2. Τη δημιουργία νέων στόχων για το σύστημα (έλεγχος, αποτελεσματικότητα)
- 3. Η επιστράτευση νέων τεχνικών—αποτελεσματικού ελέγχου, πρόγνωσης κλπ.
- Η νέα ποινολογία συναρτάται με το προτύπο της αναλογιστικής δικαιοσύνης.

- **Αναλογιστική Δικαιοσύνη:** η απονομή της δικαιοσύνης επιτελείται με την απομάκρυνση από το αστικο- φιλελεύθερο πρότυπο, τις αρχές και τις εγγυήσεις του
- Η δικαιοσύνη απονέμεται με όρους αναλογιστικών μαθηματικών:
- το ζητούμενο δεν είναι πλέον η αναζήτηση της αλήθειας, η ευθύνη του δράστη κλπ, αλλά η διαχείριση των Κινδύνων. Δηλαδή της πιθανότητας να εμφανιστεί μια απειλή από κάποιο
- παράγοντα κινδύνου και επομένως, η πρόγνωση της εμφάνισης κινδύνων .
- Γι αυτό και το πρόταγμα είναι η αποτελεσματική, άμεση, αυστηρή και κυριώς δυσανάλογη με το έγκλημα ποινή

Η αντεγκληματική πολιτική στρέφεται στη διασφάλιση του
αισθήματος ασφάλειας και στο πρότυπο ελέγχου του εγκλήματος

Πρότυπο Ασφάλειας

- Πρόταξη της σημασίας και του ρόλου της αστυνομίας.
- Προληπτική παρέμβαση και καταστολή/ απόσυρση
- Υπολογισμός/ πρόγνωση κινδύνων όχι απειλών.
- Αντιμετώπιση του αισθήματος ανασφάλειας και τη διακινδύνευσης.
- Κίνδυνοι που παράγονται από την ίδια την ανάπτυξη.
- Παγκοσμιοποίηση του εγκλήματος.